

Carter-Huggins Salonu: İşgal Beyanı ve İşgal Sonrası Beyanı

UCLA Occupied

10 şubat 2012

19 Kasım günü saat 12:30 sularında öğrenciler UCLA Campbell Hall'u işgal etti. Bir açıklama yapmamızın ve taleplerimizi dile getirmemizin zamanı geldi. Bu emre cevaben diyoruz ki: hiçbir şey istemiyoruz. Hiçbir şey talep etmiyoruz. Alacağız, işgal edeceğiz. Herkese ait olması gereken bir alanda parmak ucunda yürümeyi öğrenmeliyiz.

Hiçbir yanılısma içinde değiliz. UC Regents bütçe kesintilerini oylayacak ve öğrenci harçlarını arttıracak. Karar alma süreçlerinin son derece antidemokratik olması ve eğitim masraflarını karşılamak ya da işlerini kaybetmemek için mücadele edenlerin durumuna kayıtsız kalmaları hiç de şaşırtıcı değil.

Krizin sistemik olduğunu ve Vekillerin ötesine, Sacramento'daki cezai bütçe kesintilerinin ötesine, ekonomik krizin ötesine, toplumumuzun temellerine kadar uzandığını biliyoruz. Ancak sorunun büyüklüğünün, çoğu zaman hiçbir şey yapmamak için bir bahane olduğunu da biliyoruz.

Kendimizi bulduğumuz yerde, yaşadığımız ve çalıştığımız yerde, üniversitemizde mücadele etmeyi, direnmeyi seçiyoruz.

Bu nedenle, mücadelemizi paylaşılanlardan bize sadece sempatilerini değil, aktif desteklerini de vermelerini istiyoruz. Okula giderken iki ya da üç işte çalışan öğrencilere, UC tüzüğünün ihlal edilmesinin uygun fiyatlı eğitim beklentisinin ulaşılabilir olduğu anlamına geldiği ebeveynlere, işten çıkarılan öğretmenlere, öğretim görevlilerine, geri çevrilen öğrencilere, iş üretmeden 'büyüyen' bir ekonomide diplomalarının değerinin buharlaştığını gören işçilere - tüm bu insanlara ve daha fazlasına, mücadelemizin sizin mücadeleniz olduğunu, eğer onu ele geçirme cesaretiniz varsa bir alternatifin mümkün olduğunu söylüyoruz.

Mücadelenin yayılması gerektiği konusunda kararlıyız. Taleplerimizin gerçekleşmesi ancak bu koşulda mümkün olabilir.

Barışçıl gösterimize, kendi üniversitemizi işgalimize, üniversitenin emrindeki tüm polis gücüyle karşılık vereceğini biliyoruz. Helikopterlerin üzerimizde döndüğünü duyuyoruz. İşgalimiz aracılığıyla, alçak-gönüllülükle ama kararlılıkla öğrenmeye ve öğretmeye niyetliyiz. Korkmuyoruz. Hiçbir yere gitmiyoruz.

İşgal Sonrası: Son Saat

Küçük bir öğrenci grubu Campbell Hall'da meydana gelen işgali karalamak için elinden geleni yapıyor. CYNTHIA adlı kariyerist bir genç politikacı, işgalin çoğunlukla "yaşlı beyaz erkekler" tarafından gerçekleştirildiği söylentilerinin yayılmasına yardımcı oldu. Bu söylenti kesinlikle doğru değildir - işgal aslında beyazlardan daha fazla azınlık öğrencisi tarafından planlanmış ve gerçekleştirilmiştir - ama yine de bu önemli midir?

Bina, öğrenci ve gençlerin özerkliğine alan açarken polis ve idareyi dışarıda tutmak için özgürleştirildi ve barikatlarla çevrildi. Bina gözenekli kalmaya devam etti ve aslında ilk kez tamamen özerk öğrenci takdiri altındaydı. İşgali sona erdiren son toplantı öncesinde binaya akın akın gelen öğrenciler inanılmaz bir etkinlik, heyecan ve beklenti enerjisi yarattı. Arkadaşlar edinilmiş, bina yeniden dekore edilmiş ve tuvaletlerin cinsiyet ayrımı gözetmediği ilan edilmişti: dışarıda günün protestosundan kaynaklanan genel bir yenilgi hissi varken, Carter-Huggins Hall'un içinde bir devrim vardı.

İşgali tartışmak üzere bir toplantı çağrısı yapıldı ve toplantı binanın merdiven boşluğunda gerçekleştirildi. Toplantı, özgürleştirilen alanın öğrencilere sağladığı özerklikten rahatsız olan öğrenci lideri sabotajcılar tarafından raydan çıkarıldı. İşgal için seçilen binanın (sabotajcıların küçümseyici bir şekilde toplumsal engel olarak gördükleri) azınlık öğrencilerine hizmet vermesi endişe yarattı ve yaratmaya devam ediyor. Aslında bu endişe oldukça saçma - mekan UCLA müşterisi olma statülerine bakılmaksızın tüm öğrencilere ve gençlere açıldı, üstelik üniversite kontrolü altındaki binanın eski saat sınırlamaları olmaksızın 24 saat boyunca. Irk, sınıf ve ayrıcalıkları kontrol etmek önemlidir, bunu inkar etmiyoruz, ancak olan biten bu değildi - toplantı, sabotajcıların işgal altındaki binanın gücünü ele geçirme çabasıyla sadece ırkçı bir yemlemeye dönüştü. Ve başarılı da oldular.

Öğrenci yönetimi lideri CYNTHIA, içerideki tüm zamanını binanın olumlu yataylığını düşmanca bir bürokrasiye dönüştürmek için kullandıktan sonra toplantıyı yarıda bıraktı. Binadan çıkarken CYNTHIA, salonu Carter-Huggins Hall olarak ilan eden pankartı ikinci kez yırtarak Bunchy Carter ve John Huggins'in mirasına saygısızlık etti. Pankartı yırtmasının ardından, kendisinin ve yandaşlarının daha önce ayrı bir otonom öğrenci grubunun doğrudan eylem girişimini sabote ettiği dikkatimize sunuldu.

Grup aylardır Covet Commons'taki vekiller toplantısını basmayı planlıyordu. CYNTHIA ve hareket-polis çetesi, vekiller toplantısını SAVUNMAK için kol kola girerek polisin yükünü hafifletti ve öğrenci grubunun Covet'e girmesini engelledi.

Bu sözde öğrenci liderleri, doğru ve nesnel protesto biçimini bildiklerine yemin ediyorlar. Çok çeşitli taktiklere saygı duyulmamaktadır. Toplantı zamanı geldiğinde güç, yöneticilerden ya da öğrenci liderlerinden (bunlar farklı kategoriler mi?) izin alınmaksızın üniversiteden çoktan alınmış ve yatay olarak yeniden dağıtılmıştı. Ne yazık ki bu özgürlük, güce alışmış, fildişi kulelerinden herkesin üzerinde asılı durmaya alışmış kişiler tarafından gasp edilme olasılığını da beraberinde getiriyor. Bu insanlar statükodan beslenirler, bu onların alamıdır ve kaçanları her zaman geri çekmek isterler.

Her yerde hareketi oluşturan ve yöneten CYNTHIA'lar vardır - her mücadele alanında karşılaşılacak polisler. İşgal gücü alır ve yoğunlaşmış biçimini derhal yok eder. Bürokratlara dikkat edin, her şeyi işgal edin!

Posia

UCLA Occupied
Carter-Huggins Salonu: İşgal Beyanı ve İşgal Sonrası Beyanı
10 Şubat 2012

[https://libcom.org/article/carter-huggins-hall-occupation-statement-and-post-occupation-statement,](https://libcom.org/article/carter-huggins-hall-occupation-statement-and-post-occupation-statement)
<https://occupyucla.wordpress.com/>
Çeviren:Nuri Can Alber Çabuk

edu.wll.im